

Свіччине весілля (скорочено)

Іван Кочерга

П'єса змальовує події 1506 року в Києві. Місто пригноблене владою литовських феодалів. Ремісничі цехи позбавлені елементарних прав, умов для людського існування. Вони тільки важко працюють. Міщанам заборонено навіть уночі світити у своїх будинках світло. Горить воно тільки у княжому палаці. А звичайну людину штрафують за запалення світла.

Дівчина Меланка зважується запалити світло біля своєї помираючої матері і відразу потрапляє до рук Воеводи.

Наречений Меланки ремісник Свічка зважується піти до замку Воеводи, щоб урятувати світло для своєї коханої і всіх людей. Воевода ховає у замку грамоту, яка дозволяє світити світло. Свічку викликають до замку, щоб поремонтувати годинника. Добре знаючи місце, вночі він викрадає важливу для киян грамоту за допомогою дружини Воеводи Гільди, теж доньки ремісника.

Щасливі кияни засвічують по всьому місту свічки і святкують перемогу. Бує весілля Івана та Меланки. У цей час з'являється охорона та заарештовує Свічку. За викрадення грамоти того чекає смертна кара. Особливо цього хоче каштелян Ольшанський — він уже давно примітив красиву дівчину Меланку.

Свічка гордо розмовляє з Воеводою, він не почуває за собою злочину, бо рятував гідність і волю своїх друзів.

Меланка хоче врятувати коханого. Вона проривається до замку і прохає Воеводу помилувати Івана. Зворушений дівочою чистотою і красою, Воевода ставить умову: якщо Меланка зможе пронести запалену свічку через весь Київ, то він звільнить Івана.

Меланка несе свічку через місто. Навколо бурхлива ніч, іде дощ, віє вітер. Дівчина намагається захистити слабкий вогник, але свічка гасне. Знову на допомогу приходить Гільда: вона запалює Меланчину свічку, і дівчина йде далі.

Але Меланку знаходить Ольшанський, бо від нього тепер залежить доля Івана. Він пропонує дівчині віддати свою честь за життя коханого.

У цей час кияни піднімають повстання на оборону Свічки, все місто повне озброєними людьми, які визволяють Івана. Замок палає. З нього виносять непритомну Меланку, яку замкнув у замку Ольшанський, розлючений її неприступністю.

Меланка вмирає на руках коханого, попрощавшись з ним.

Смерть її надихає Свічку на нову боротьбу.

Критика, коментарі до твору, пояснення (стисло):

Драматична поема написана на основі історичних документів XV—XVI століть. З тонким знанням зображує автор тогочасний весільний ритуал, сцени народного гуляння. Народ, зображений у поемі, переповнений волелюбними прагненнями і бажанням зберегти свою гідність. Саме ці почуття запалюють народне повстання.

Цікавий момент полягає в тому, що кияни мають боротися за право запалювати свічку, і головного героя теж звать Свічкою. Отже, до палацу вони йдуть боротися "за свічку (Свічку)". Створюється подвійне звучання: відвоювати товариша і своє право. Фактично, це одне й те ж — вони мають відвоювати свою гідність.